

РЕШЕНИЕ

№ 1838

гр. Варна, 25.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 42 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Моника Жекова

при участието на секретаря Христина Ив. Х.а
като разгледа докладваното от Моника Жекова Гражданско дело №
20233110102415 по описа за 2023 година

За да се произнесе, взе предвид следното:

**Производството по делото е образувано и водено по реда на Глава XXV – та
„БЪРЗО ПРОИЗВОДСТВО „ съгласно императивната норма на чл. 310 ал.1 т.1 ГПК.**

Производството по делото е образувано въз основа на **искова молба с
регистрационен номер 15325/27.02.2023г.**, депозирана от ищеца **П. Д. С., ЕГН
*******, с постоянен адрес: *******, чрез процесуален представител адвокат **И. И. от АК
Варна**, със съдебен адрес: ******* срещу ответното дружество **„В. К. И.“ ЕООД, ЕИК *****, със
седалище и адрес на управление: *******, представлявано и управлявано от **П. Д. Х.**, с **правно
основание на предявените искове чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 КТ.**

Отправеното до съда **искане по см. на чл. 127, ал. 1, т. 5 ГПК** е да бъде постановено
Решение, по силата на което:

Да бъде признато за незаконно и отменено уволнението на ищеца, обективизирано в
Заповед № 001/01.06.2022 г. на управителя на **„В. К. И.“ ЕООД, ЕИК *****, с която е
прекратено ТПО на ищеца, на **основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ и**

**Да бъде възстановен ищеца на заеманата преди уволнението длъжност „Контрол
качество в строителството „ във „В. К. И.“ ЕООД, ЕИК *****, на **осн. чл. 344, ал. 1, т. 2
КТ.**

**Исковата си молба ищецът основава на следните твърдени правно релевантни
факти и обстоятелства:**

Ищецът **П. С.** сочи, че считано от 19.01.2021г. работи при ответното дружество **„В. К.
И.“ ЕООД**, като трудовия му договор бил сключен като безсрочен, на непълно работно

време.Предвид придобитата от ищеца професионална квалификация „строителен техник“ ищецът сочи, че бил назначен в ответното дружество на длъжност „Контрол на качеството на строителството“, а функциите му били да организира работния процес, да поставя конкретни задачи и да следи за качеството на изпълнение на СМР, извършвани от строителните работници на дружеството и едновременно с това да информира управителя за изпълнение на възложените на строителните работници задачи. Уговорено бил трудово възнаграждение в размер на 162,50 лв. месечно за 2 работни частта, а поради това че ответното дружество започвало няколко обекта, вкл. и извън територията на гр. Варна, ищецът нямал фиксирани работно време и място.

Твърди се от П.С., че от сключване на трудовия му договор до дата 01.06.2022 г., работодателят му не му изплатил нито едно трудово възнаграждение, поради което и за незаплатените трудови възнаграждения ищецът предявил против ответното дружество искова молба с правно осн. чл.128, т. 2 КТ, по която било образувано гр.дело № 13652/2022 г. по описа на РС Варна, 48 - ми състав.

По същество на спора, ищецът сочи, че в проведеното първо открито съдебно заседание по гр.дело № 13652/2022 г., на 12.01.2023 г. работодателят и ответник бил задължен да представи в изпълнение на указанията на съда цялото трудово досие на ищеца. Именно при представяне на цялото трудово досие на ищеца , в посоченото о.с.з. ищецът останал учуден, т.к. за първи път узнал за подобна издадена Заповед, а видно от същата - била подписана само от работодателя.

Ищецът намира заповедта за незаконосъобразна, както и извършеното с нея уволнение, като навежда следните съображения:

Твърди, че никога не е подавал молба за прекратяване на ТПО по взаимно съгласие, а и цитираната заповед не била връчвана на ищеца. Работодателят също не бил предлагал на ищеца такова прекратяване, а и ищецът не се бил съгласявал.В Заповед № 001/01.06.2022 г. не били посочени каквито и да е причини (фактическо основание) за прекратяване н ТПО, същата не съдържала конкретно правно основание за прекратяване на трудовия договор.В заповедта не било посочено на кое от основанията на чл. 325, ал. 1 КТ се прекратява трудовия договор, т.к. в тази правна норма били уредени 12 различни хипотези. Заповедта ищеца счита, че е и немотивирана, в нея липсвало каквото и да е волеизявление на работодателя - ответник за прекратяването на ТПО, както и за конкретното правно основание за уволнението.

Поради изложеното по-горе ищецът счита, че прекратяването на трудовото му правоотношение с цитираната Заповед е незаконно, най - малкото защото не бил подписвал каквито и да е документи за прекратяване на ТПО, не бил подавал заявление и не бил и подписвал заповедта, която не била и връчвана.

При изложените по-горе твърдения ищецът намира уволнението обективизирано в Заповедта на работодателя за незаконно, желае отмяната на уволнението и възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност съгласно чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 КТ.

В подкрепа на твърденията и исканията си ищецът е направил доказателствени искания.

В срока по чл. 131 ГПК е депозиран отговор на искова молба, заведен под вх. № 23838/29.03.2023 г. от ответното дружество, чрез надлежно упълномощен процесуален представител адвокат от АК Варна Х. Х., със съдебен адрес *.**

Ответното дружество намира, че представената пред съда искова молба е допустима, с оглед обстоятелството, че отговаря на изискванията на чл. 127 и чл. 128 от ГПК, но счита същата изцяло неоснователна, поради следните съображения:

По силата на трудов договор №118/19.01.2021г., ищеца П. Д. С. бил назначен на работа в дружеството, като работното му време било определено на два часа.

Този трудов договор, не е бил подписан от ищеца С. и съвсем резонно със Заповед №001/01.06.2022 г., на управителя и едноличен собственик на капитала на ответното

дружество - П. Д. Х., трудовия договор бил прекратен.

В тази връзка ответникът заявява, че наведените в исковата молба от ищеца П. Д. С. твърдения, че изпълнявал съвместно трудовите си ангажменти като „контрольор по качеството в строителството“, били абсолютно неверни, тъй като същият никога не работил като такъв и не бил получавал трудово възнаграждение за това.

Ищецът, твърди ответника, че никога не бил изпълнявал служебните си задължения, тъй като бил назначен на тази длъжност фиктивно, по негово искане и се водил в неплатен отпуск. В доктрината било общо известно обстоятелството, че всяка страна по един двустранен договор получава екземпляр от него и било нормално, във връзка с претенцията си, ищецът да представи екземпляр от този договор и съпътстващите го документи, като доказателство по делото, че с него е сключен трудов договор. Двустранен трудов договор обаче, с лицето П. Д. С., не бил сключван никога, възражава ответника, поради което и съвсем основателно със своя Заповед № 001/01.06.2022г., управителят П. Д. Х. прекратил трудов договор №118/19.01.2021г., тъй като същият не бил произвел действие и имал само формален характер. Това било така, защото този трудов договор, като и заповедта за прекратяването му, били разписани само от управителя „В. К. И.“ ЕООД - П. Д. Х., но не и от ищеца, който се водил формално на работа, тъй като през времето на действие на договора бил в неплатен отпуск.

На следващо място ответникът твърди, че едноличният собственик на капитала на „В. К. И.“ ЕООД - П. Д. Х. и ищеца П. Д. С., били съдружници и съвместно управлявали дружеството „П. С.“ ООД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление : ***, като след настъпване на разрыв в отношенията между страните на 01.09.2022г., по искане на П. Д. Х., С. напуснал това дружество, като му прехвърлил дяловете си.

Едновременно като съдружник с П. Д. Х. „П. С.“ ООД, П. Д. С., бил едноличен собственик на капитала и управител на дружеството „Н. П. Г.“ ЕООД ЕИК.***, със седалище и адрес на управление: *** и заедно с ответното дружество „В. К. И.“ ЕООД развивали съвместна строителна дейност. В тази връзка управителя на „В. К. И.“ ЕООД и ответник по настоящото дело - П. Д. Х., бил назначен и се водил на работа в дружеството на ищеца „Н. П. Г.“ ЕООД, а ищеца, фиктивно, се водил на работа в дружество „В. К. И.“ ЕООД.

Конфликт между страните сочи ответника, че настъпил , след като ищецът П. Д. С., без каквото и да е разрешение и основание, отнел от строителният обект на „В. К. И.“ ЕООД, собственото на дружеството метално фасадно скеле, закупено от ответното дружество с фактура № 0000000713/31.08.2018г., от „****“ ЕООД, за сумата от 24 624.00 лева, за което към настоящият момент имало образувано досъдебно производство във ВРП, както и гр.д.№ 20223110110982 на ВРС.

Освен в описаните по- горе търговски дружества, ответникът твърди, че ищецът С. е едноличен собственик на капитала, съдружник или управител на множество други търговски дружества, за които представя извадка от ТР, като в тази връзка според ответника, не ставало ясно, как ищеца успявал да изпълнява задълженията си по претендирания от него трудов договор, ако не бил в неплатен отпуск.

Към настоящият момент, подчертава още ответника, че освен настоящото производство, по инициатива на ищеца П. Д. С., между страните били образувани множество дела, както в съдилищата в гр.Варна, така и в Окръжен съд - Шумен, а настоящото производство, било поредната некоректна претенция на ищеца спрямо „В. К. И.“ЕООД.

С оглед изложеното, счита ответника, че направеното от ищеца искане, за признаване от съда на уволнението му за незаконно и отмяната на Заповед №001/01.06.2022г., на управителя П. Д. Х., с която е прекратен трудов договор № 118/ 19.01.2021г.,се явява неоснователно, както и искането за възстановяване на ищеца на заеманата от него длъжност „Контрол по качеството в строителството“, в дружеството „В. К. И.“ ЕООД, като в тази връзка моли исковата претенция да бъде отхвърлена, като неоснователна. В подкрепа на

твърденията си ответникът представя с отговора на искова молба заверени за вярност с оригинала копия на Трудов договор, Заповед за прекратяване на трудов договор, Справка от НАП за трудовите договори на П. Х., удостоверение за актуално състояние на дружеството „Н. П. Г.“ ЕООД, Извадка от ТР на дружествата в които ищеца С. е едноличен собственик на капитала, съдружник и управител.

В проведеното по делото открито съдебно заседание от дата 11.05.2023 г. ищецът явил се лично и чрез адвокат И. И. от АК Варна моли съдът да уважи така предявените искове като основателни. Счита, че в хода на настоящото производство се събрани достатъчно писмени доказателства, с които се доказва основателността на заявената претенция от страна на ищеца. Моли да му се присъдят сторените в производството съдебно-деловодни разноски, за което представя и списък по чл. 80 ГПК.

В същото съдебно заседание ответната страна представлявана от адвокат Х. Х. от АК Варна, моли съдът да отхвърли исковата молба като неоснователна и неоказана. Според ответното дружество, в настоящото производство ответникът представил безспорно доказателство, от което било видно, че трудовият договор не е разписан от ищеца, същият не получавал възнаграждения, не полагал труд, така че това безспорно се установявало и от Заповедта, която представили, за прекратяване на трудовото правоотношение. С оглед изложеното, моли съда да уважите искането на ответника да бъде отхвърлена исковата претенция. Не претендира разноски. СЪДЪТ, на чл. 316 от ГПК е обявил на страните, че ще постанови Решението си на **25.05.2023 г.**

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства с оглед разпоредбата на чл. 235 от ГПК, приема за установено следното от ФАКТИЧЕСКА И ПРАВНА СТРАНА:

От приложения по делото на лист 52, 53 оригинал на трудов договор № 118/19.01.2021 г. е видно, че в трудовия договор е вписана дата **19.01.2021 г.** и данни за страните по договора - „В. К. И.“ ЕООД ЕИК ***, представлявано от П. Д. Х. - **работодател** и П. Д. С., ЕГН ***** - **работник**, с посочено правно осн. чл. 67, ал.1, т. 1 от Кодекса на труда.

В раздела ПРЕДМЕТ, СРОК НА ДОГОВОРА и МЯСТО НА РАБОТА е посочено, че работодателят възлага, а работникът / служителят приема да изпълнява в „В. К. И.“ ЕООД длъжността Контрольор, качество с код по НКПД 75433010 в отдел „В. К. И.“ ЕООД и месторабота Варна със задължения утвърдени от работодателя в длъжностната характеристика, представляваща неразделна част от договора. Определено е работно време на 2 часа, за неопределен срок. В чл.4 е посочено, че работникът / служителят получава основно месечно / дневно, часово/ ТРУДОВО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ в размер на 162,50 лв. с периодичност на изплащане 25 число на следващ месец и с допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит 0,06 % за всяка година трудов стаж при настоящия работодател / за всяка година трудов стаж на същата, сходна или със същия характер работа, длъжност или професия. В следващите раздели е вписано правото на отпуск на работника и прекратяване на трудовия договор, като е посочено, че работникът се задължава да постъпи на работа на **20.01.2021 г.**, вкл. и че трудовия договор е сключен в два екземпляра - по един за всяка страна.

Видно е от **оригинала** на договора, че носи печат и подпис за работодател, а **срещу графата работник /служител - подпис липсва**. (представеното и от ищеца с исковата

молба заверено копие на същия трудов договор е идентично с оригинала и в него отново липсва подпис за работник).

С исковата си молба ищецът е представил и по делото на **лист 9** е приложено копие на уволнителната заповед , върху която е изписано, че е вярно с копието по гр.дело № 13652/22 ВРС) . В копието на **копие** е посочен номер на уволнителна заповед **001/01.06.2022 г.**).

Заверено **копие** на уволнителната заповед е представено от ответника и приложено на лист 17 -ти по делото - **Заповед № 001 / 01.06.2022 г.** за прекратяване на трудов договор № 118 / 19.01.2021 г. (**л.17**)

Оригинала на оспорената уволнителна заповед е представен от ответника и приобщен по делото на лист **54**.

Върху оригинала е посочен номер на уволнителна Заповед 001/10.05.2023 г. се установява, че на дата **01.06.2022 г.** , в съответствие с чл. 325 , ал.1 КТ е прекратено трудовото правоотношение с П. Д. С. ЕГН ***** на длъжност Контрольор , качество, код по НКПД 75433010 , считано от **01.06.2022 г.**

В Заповедта е вписано ,че е издадена в два еднообразни екземпляра , по един за страните, носи подпис за работодател и печат, подпис на лице срещу графата „ Отдел Човешки ресурси „ ,като **срещу текста: „ работник / служител :... П. С. „** - липсва подпис.

Приобщени по делото са и представените от ответника на листи от **55 до 71 оригинали на:** разчетно-платежна ведомост на „В. К. И." ЕООД за м. май 2022 г.; разчетно-платежна ведомост на „В. К. И." ЕООД за м. април 2022 г.; разчетно-платежна ведомост на „В. К. И." ЕООД за м. март 2022 г.; разчетно-платежна ведомост на „В. К. И." ЕООД за м. февруари 2022 г.; разчетно-платежна ведомост на „В. К. И." ЕООД за м. януари 2022 г.; разчетно-платежна ведомост на „В. К. И." ЕООД за м. декември 2021 г.; разчетно-платежна ведомост на „В. К. И." ЕООД за м. ноември 2021 г.; разчетно-платежна ведомост на „В. К. И." ЕООД за м. октомври 2021 г.; разчетно-платежна ведомост на „В. К. И." ЕООД за м. септември 2021 г.; разчетно-платежна ведомост на „В. К. И." ЕООД за м. август 2021 г.; разчетно-платежна ведомост на „В. К. И." ЕООД за м. юли 2021 г.; разчетно-платежна ведомост на „В. К. И." ЕООД за м. юни 2021 г.; разчетно-платежна ведомост на „В. К. И." ЕООД за м. май 2021 г.; разчетно-платежна ведомост на „В. К. И." ЕООД за м. април 2021 г.; разчетно-платежна ведомост на „В. К. И." ЕООД за м. март 2021 г.; разчетно-платежна ведомост на „В. К. И." ЕООД за м. февруари 2021 г.; разчетно-платежна ведомост на „В. К. И." ЕООД за м. януари 2021 г.

Цитираните оригинали на разчетно - платежни ведомости съдържат подпис и печат за работодател и гл. счетоводител , данни за лицето П. Д. С., с посочен размер на основна заплата, брой работни дни , срещу който брой е посочено 0,00, заплата за отработени дни и вписан брой дни неплатен отпуск , съответен на работните дни за всеки от изброените месеци.

В проведеното открито съдебно заседание процесуалният представител на ответника адв.Х. е заявил, че в изпълнение на задължението му представя в оригинал Заповедта и трудовия договор, както и разчетно -платежна ведомост - т.е. това което е към трудовото досие на ищеца, към което други документи няма.

При така установеното по делото, съдът прави следните изводи от ПРАВНА СТРАНА:

Предявените от ищеца искиви претенции съдът е намерил и намира за **допустими**, поради което и дължи произнасяне по същество на спора.Констатирайки допустимостта на предявените искиви претенции, съдът намира за нужно да се спре на разпределената тежест на доказване между страните и да извърши съвкупен анализ на доказателствения материал за да изведе извода дали исковите претенции са основателни или не.**С доклада по делото, съдът на основание чл. 146, ал. 1, т. 5 ГПК е разпределил доказателствената тежест** между страните , като е обявил и на двете страни, че съгласно общото правило за разпределение на доказателствената тежест, регламентирано в чл. 154 ГПК всяка страна в гражданския процес следва да установи твърденията и възраженията си , въз основа на които черпи за себе си положителни права.**В тежест на ищеца** съдът е възложил доказателствената тежест да установи и докаже **съществуващото действително трудово правоотношение между страните**, по силата на което ищецът е заемал сочената в исковата молба длъжност, прекратяване на трудовото правоотношение от страна на ответника, при сочените в исковата молба обстоятелства.**В тежест на ответника** е било възложено да установи и докаже, при условията на пълно и главно доказване, че при спазване на трудовото законодателство е упражнил правото си да прекрати трудовото правоотношение с ищеца, съответно, че са налице материално- правните предпоставки за прекратяването на ТПО на основаниято, на което е издадена уволнителната заповед; че уволнителната Заповед е съставена от оправомощено за това лице и че отговоря на всички съдържателни изисквания на закона, вкл. и че е надлежно мотивирана и обективира фактическия състав на правното основание за прекратяване на трудовото правоотношение.В тежест на ответника е възложено да докаже и възраженията си , че трудовия договор с ищеца не е провел действие , т.е. че ищецът по негово искане е бил назначен на длъжност контрол по качеството в строителството при ответника и по негово искане в периода от самото съставяне на трудовия договор е ползвал отпуск.

В тежест на ищеца, при релевираните възражения за недействителност на трудовия договор съдът е възложил да установи и докаже, че от 19.1.2021 г. е престираал труд в полза на работодателя - ответник на заеманата при работодателя длъжност „Контрол качество в строителството“.С **доклада по делото съдът е указал изрично на ищеца , че не сочи доказателства** затова, че в периода от 19.01.2021 г. престираал труд в полза на работодателя - ответник на заеманата длъжност „Контрол по качеството в строителството“.

При така разпределената тежест на доказване, на база събраните по делото писмени доказателства - копия и оригинали , съдът намира , че предявените по делото обуславящ и обусловен искиве с правно осн. чл.344 ал.1 т. 1 КТ и чл. 344 ал.1 т.2 КТ са останали напълно недоказани .

Съдът приема, че поради отсъствието на сключен трудов договор между страните , не са възникнали основани на този договор правоотношения , поради което и исковете са напълно неоснователни .

За да изведе извода от правна страна за отсъствие на сключен действителен трудов договор между страните , съдът излага следните мотиви по същество :

В Кодекса на труда, в глава Пета „ Възникване и изменение на трудовото правоотношение „ в раздел Първи , законодателят е разписал основните изисквания към трудовия договор . В чл. 61,ал.1 КТ изрично е посочено ,че трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя , преди постъпване на работа. Формата на трудовия договор съгласно чл. 62 е писмена . В чл. 66 КТ е посочено съдържанието на трудовия договор : Трудовия договор съдържа данни за страните и определя : мястото на работа , наименованието на длъжността и характера на работата; датата на сключването му и началото на неговото изпълнение ; времетраенето на трудовия договор; размера на основния и удължения платен годишен отпуск и на допълнителните платени годишни отпуски ; еднакъв срок на предизвестие и за двете страни при прекратяване на трудовия договор; основното и допълнителните трудови възнаграждения с постоянен характер и периодичността на тяхното изплащане, продължителността на работния ден.

Изрично в нормата на **чл. 74 КТ** е уредена недействителността на трудовия договор. Съгласно чл. 74, ал.1 Трудов договор , който противоречи на закона или на колективен трудов договор или ги заобикаля, е недействителен .

Именно недействителен е представения по делото трудов договор, т.к. както в копие така и в оригинал не съдържа подпис на работника - ищец .

Въпреки , че по делото ищецът не е релевирал искане за евентуално приложение на разпоредбата на чл. 75, ал.1 КТ , същата не би могла да намери приложение. В този см. е и задължителната за настоящата инстанция практика на ВКС постановена по реда на чл.290 ГПК : Решение № 612/22.03.2011 г. по гр.д. № 1024/2009 г. по описа на Четвърто г.о. ГК , Решение № 571/08.05.2013 г. по гр.д. № 88/ 2013 г. по описа на Трето г.о. ГК .

В действителност следва да бъде отчетено, че работодателят носи отговорността да оформи трудовия договор и да предостави на работника екземпляр, подписан от двете страни, преди постъпването му на работа - чл. 63, ал.1 и ал. 2 от КТ, но и тези изисквания не са изпълнени от него към 19.01.2021 г. Представените по делото трудов договор - оригинал и копия, не съдържат подписи на работника, очевидно не доказват сключен договор по чл.62 от КТ, с оглед на което и съставените документи -разчетно платежни ведомости и уволнителна заповед не могат да ги заместят.

Създадената привидност на съществуващо трудово правоотношение рефлектира върху правния интерес на работника при защитата му срещу незаконно уволнение, както и от обусловения иск с правно осн. чл.344 ал.1 т.2 КТ.

Съвкупната преценка на гореизложените факти и обстоятелства доказва, според настоящия съдебен състав , недобросъвестно поведение на работодателя още в момента на

сключване на трудовия договор, а по-късно с поредица от допуснати нарушения на изискванията на КТ за неговото оформяне и уведомяване на работника, вкл. и неяснота относно коректната дата на прекратяване на недействителното трудово правоотношение, но тези констатации променят направените правни изводи.

В подкрепа на извода, възприет от ВРС, за недействителност на трудовия договор са и мотивите на ВКС обективирани в цитираното по-горе Решение № 612/22.03.2011 г. по гр.д. № 1024/2009 г. по описа на Четвърто г.о. ГК : „ ... по силата на чл. 62 , ал.1 КТ трудовият договор се сключва в писмена форма, която е условие за валидността му , и със задължително съдържание за него в обстоятелствата по чл. 66,ал.1 КТ.Т.е. за да е налице такъв договор, той трябва да е обективиран в документ, отразяващ съвпадащи волеизявления / уговорки / на страните по нето, което се удостоверява с подписването му от всяка от тях / аргумент от чл. 180 ГПК , съответно чл. 144 от ГПК /отм./ . ,,

В обобщение, съдът приема,че недействителния договор не е породил правните последици , на които се позовава ищеца , поради което и предявените искове подлежат на цялостно отхвърляне, така както са предявени .

На последно място съдът счита, че приложения по делото оригинал на уволнителна заповед с дата различна от датата на представените от страните копия , не следва да бъде зачитан като годно доказателство за установяване на прекратяването на едно несъмнено недействително трудово правоотношение .

С оглед характера на спора , нормите на чл.83, ал.1 , т.1 и чл.78, ал. 6 ГПК и съобразно изявленията на страните, съдът не присъжда разноски .

Водим от изложените съображения, Варненски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ИЗЦЯЛО като неоснователни и недоказани предявените искове от ищеца **П. Д. С., ЕГН *******, с постоянен адрес: *******, чрез процесуален представител адвокат **И. И. от АК Варна**, със съдебен адрес: ******* срещу ответното дружество **„В. К. И.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *******, представлявано и управлявано от **П. Д. Х.**, с исканията : **да бъде признато за незаконно и отменено уволнението на ищеца, обективирано в Заповед № 001/01.06.2022 г. на управителя на „В. К. И.“ ЕООД, ЕИК *****, с която е прекратено ТПО на ищеца, на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ и да бъде възстановен ищеца на заеманата преди уволнението длъжност **„Контрол качество в строителството „** във **„В. К. И.“ ЕООД, ЕИК *****, на осн. чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ.

РЕШЕНИЕТО подлежи обжалване с Въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок, считано от датата на обявяването му – **25.05.2023 год.**

ПРЕПИС от Решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____